

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LISTOPAD 2019 *** ROČNÍK XX. *** ČÍSLO 11

Citát inspirující:

„To je právě literatura - že se propíšeme k něčemu, co jsme
původně neměli v úmyslu.“

Tomas Espedal

Václav Franc SAMET

Dva kamarádi
Na život a na smrt
Na křídlech listopadu
Revoluce zapadala SAMETEM
Rub a líc
Pravda a lež
Láska a nenávisť
Není více společných cest

POSAMETOVÉ ZAMYŠLENÍ

V listopadu si připomeneme 30 let od změny režimu. Já jsem si k listopadovému zamyšlení přizval bývalou ministryni spravedlnosti za ODS, političku, ale i spisovatelku a členku výboru Obce spisovatelů Danielu Kovářovou. Vlastně její článek z MF DNES ze dne 23.července 2018. Nechci se zabývat homosexualitou, ale ten její názor, resp. zobecnění mě zaujal. Tak tedy „Ne manželství homosexuálů“ V článku si autorka všímá dvou otázek: jestli veřejnost chce, aby homosexuálové měli stejná práva, povinnosti ANO 65 procent. Chcete, aby se registrované partnerství přejmenovalo na manželství? 90Procent NE. A dále v článku pokračuje, cituji: „Tváří v tvář různým statistikám si také lze klást otázku, nakolik se změnila situace od dob před rokem 1989, kdy bylo třeba na veřejnosti zastávat jednu oficiální teorii, s níž se ztotožňovala jen mizivá skupina spoluobčanů. Zdá se mi, že se do těch časů opět navracíme. Je třeba se tvářit multikulturně, genderově korektně, aktivisticky a prohomopárově. Třicet let po sametové revoluci je opět třeba neříkat nahlas, co si člověk myslí, a na veřejnosti prohlašuje, co se zrovna nosí. Prim hrají různé demagogie, manipulace, zastrašování a výhrůžky.“

Tyto věty nenapsal žádný politik, který byl po roce 1989 odejit z veřejného života, nebylo mu šlápnuto na kuří oko. O to víc, ona slova stojí za zamyšlení. Rozhodně paní exministryni nepodezřívám z nějakých myšlenek návratu před rok 1989. Ale musím dát paní Kovářové za pravdu, že třeba kolem prezidentských voleb říci na veřejnosti svůj názor, pochopitelně ne ten správný, propagovaný řadou médií, dokonce i veřejnoprávních, bylo riskantní.

Třicet let je v životě člověka dlouhá doba, dá se říci polovina aktivního věku. Patřím ke generaci, která vlastně skoro polovinu života prožila ještě před rokem 1989 a druhou po roce 1989. A kdybych měl napsat, co považuji po roce 1989 za přínosné, tak je to

především možnost přečíst si různé názory, různé knihy. Někdy to dá fušku dohledat a objednat si knihy autorů, kteří nejsou zrovna v kurzu. Třeba když jsem sehnal některé knihy Rajko Dolečka o poměrech v bývalé Jugoslávii, ale možné to je. A toho si vážím. Bylo by škoda, kdyby různé hlasy zanikly, kdyby si člověk nemohl udělat vlastní názor na věc. Aby jen nepapouškoval a nepřejímal mainstreamové poučky, řeči politologů zvaných do programů veřejnoprávních médií. A v tom je třeba právě nedostatek těchto médií, co je to za diskuzi, když spolu hovoří tři lidé, kteří mají na věc prakticky shodný názor? A zase jsme u vět paní Kovářové.

Chtělo by se parafrázovat známé motto: „Lidé myslete! Svět není černobílý! Ne vše, co se jeví pravdou, skutečně pravdou je!“

Přeji Vám příjemné vzpomínání na události před třiceti lety.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Václav Teslík vydal třetí sbírku poezie „Raději obětovat ráj.“ Sběrka vyšla v nakladatelství Svítání v Hradci Králové. Graficky sbírku doplňuje kresbami Miroslav Hořínek. Sběrka má vřočení 2018, ale vyšla až letos na podzim (tedy 2019).

- Václav Franc získal čestné uznání v kategorii poezie na 10.ročníku Tachovské renety. Vyhlášení se konalo v sobotu 5.října. Jeho povídka „Vítězství s ostudou“ byla zařazena do sborníku.

- Václav Franc získal čestné uznání na 25.ročníku Mělnického Pegasu v kategorii D (básníci, kteří vydali sbírku) za soubor básní „Život je jako ruleta“. Ve sborníčku oceněných autorů vyšla jeho báseň „Špinavé prádlo.“

- Václav Franc je zastoupen ve sborníku Střediska východočeských spisovatelů „Dvacet šest východočeských autorů a sedm ilustrátorů o barvách života.“ Je v něm uveřejněna povídka „Blackout a Antonín Dvořáček.“ Sborník byl pokřtěn v Přelouči 17.října 2019.

- Václav Franc je zastoupen v Antologii poezie účastníků Dnů poezie v Broumově 2010 – 2019 „Pegas nad Broumovem.“ Antologii sestavili Věra Kopecká a Antoni Matuszkiewicz. V knize najdete tyto Francovy básně: „Domove, Tenkrát, Vzpomínka na čtrnáctý rok, Vyvrácený, Ohlžení a Zítřek,“ a to česky a v polském překladu.

- V bulletinu Střediska východočeských spisovatelů „Kruh“ (číslo 57, vyšel říjen 2019) najdete povídku Václava France „Poslední soukromnice.“ V čísle najdete informace o časopisech ČAJ 155, ČAJ 156, KOBRA č. 8/2019 a 9/2019.

- Bohumír Procházka vystoupil ve středu 23.října 2019 v Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně s programem „Jak jsem je poznal.“ Představil pěťici autorů: Ivan Martin Jirous, Pavel Kohout, Bohuslav Reynek, Ludvík Vaculík a Josef Váchal. Na programu spolupracovali jeho vnoučata Kateřina Procházková a Ondřej Procházka. Celý program si můžete přehrát na stránkách knihovny:
<https://www.youtube.com/watch?v=-odujWDL0jI&feature=youtu.be>

VáclaV

ČAJ č. 158 – LIBUŠE MATYSÍKOVÁ

Listopadový ČAJ nás navnadí trochu vánočně, neboť příspěvky Libuše Matysíkové, ať již prozaické či poetické, nás naladí na vánoční notu.

Rozhovor poskytla organizátorka Dnů poezie v Broumově Věra Kopecká. Letos totiž proběhl již dvacátý ročník tohoto mezinárodního setkání básníků a básnířek. Věra nám prozradila, že : „Na 20. dny poezie je přihlášeno 78 autorů z Čech, Polska, Slovenska, Ukrajiny, Ruska a Německa!“

Tvorbu jičínských autorů zastupuje básník Václav Teslík, který nedávno vydal sbírku „Raději obětovat ráj.“ Z ní nám představuje báseň „Prosba.“

Těšte se na vánoční číslo, do kterého přispělo v rámci výzvy „Nadělme si ČAJ“ hodně autorek a autorů.

VáclaV

EDUARDO MENDOZA – NESVATÍ SVATÍ

Vydalo nakladatelství Vyšehrad v roce 2018

Překlad Jana Novotná

Katalánský, španělsky píšící spisovatel Eduardo Mendoza (*1943) mě ve své knize „Nesvatí svatí“ zaujal trojicí próz.

V první próze „Velryba“ vypráví o eucharistickém kongresu v Barceloně, na který přijede biskup z Quahuichy. Jenže během kongresu dojde v jeho zemi k politickému převratu, vlády se ujímá chunta, a tak biskupovi nezbyvá než zůstat ve Španělsku. Příběh je viděn očima chlapce, který v závěru dospívá v muže.

Druhý příběh „Dubslavův konec“ je hlavní hrdinou nešťastník, který nikdy nepozná otce. Jeho matka, vědkyně v oblasti ophthalmologie jej má s jugoslávským mužem Dubslavem. Hlavní hrdina se dozvídá o smrti své matky a má za ni převzít mezinárodní vědecké ocenění, ale zavítá do Afriky, kde poznává i jiný život, než na který jsme zvyklí v civilizované Evropě. Podstatně to ovlivní jeho náhled na svět i jeho život. Zajímavá je jeho řeč u příležitosti přebírání ocenění.

Třetí příběh mě zaujal nejvíce. Je vyprávěním o Antolínu Cabralesovi Pellejero, zvaném Hubeňour. Toho času pobývá ve vězení, za drobné krádeže. Ve vězení patří k outsiderův, ale značně jej ovlivní učitelka literatury Inés Fornillosová, docházející do vězení, aby vězně vzdělávala. Antolina dokáže motivovat a vznítit v něm touhu po poznání. Začíná číst, půjčuje si knihy ve vězeňské knihovně, aby se tam stal sám knihovníkem. Uvažuje o vlastní tvorbě. Nakonec je propuštěn a opravdu začne psát, protože ve vězení vyslechl řadu banálních historek spoluvězňů. Stává se uznávaným autorem, vycházejí mu knihy a jezdí po světě na autorská čtení. Na jednom z nich se setkává se svojí učitelkou. Dokonce jí napíše dopis, ale při procházce městem je okraden. Jak se ukáže oloupil jej syn jednoho bývalého spoluvězně. Antolín poznává, jak se věci mají, jak na něj nahlíží jeho bývalá učitelka a jeho spoluvězeň.

Kniha je čtivá, budí ve čtenáři spousty otázek o smyslu života. Ve třetí části je i řada odkazů na smysl psaní knih, jako třeba na str. 148: „Literatura může zachránit ponuré životy a napravit příšerné skutky. A naopak: příšerné skutky a bezútěšné životy mohou zachránit literaturu vdechnutím skutečného života, bez něhož by se stala pouze prázdnými slovy.“
Václav

Srdečně vás zveme na literárně hudební pořad v rámci celostátní akce Den poezie
„Život ve verších aneb Poezie od kolébky po rakev“
Členové literární skupiny DIV představí poezii českých klasiků i regionálních autorů.
Hudebně akci doprovodí „Písničkáři Ze šuplíku“
středa 20. listopadu 2019 od 18 hodin v sálku knihovny

25. MĚLNICKÝ PEGAS

Mělnický Pegas slavil. Již pětadvacátý ročník. Jedna z nejstarších literárních soutěží u nás zažila období vrůstu i půstu, ale nadále zůstává součástí české literární scény. V sobotu 12. října 2019 se v Městském kulturním centru v Mělníku konalo vyhlášení 25. ročníku literární soutěže poezie Mělnický Pegas.

Poprvé byla vyhlášena soutěž pro rok 1995 pod názvem Rašení. Výsledky I. ročníku byly slavnostně vyhlášeny v Masarykově kulturním domě Mělník 18. listopadu 1995.

Od druhého ročníku vycházejí sborníky vítězných prací, které pokaždé obdrží zdarma všichni autoři a účastníci soutěže. Každému autorovi je také předáno navíc písemné hodnocení literární poroty, jejímiž členy jsou učitelé českého jazyka a literatury a členové Obce spisovatelů.

Jičínská výprava (Ilona Pluhařová, Martin Žantovský a Václav Franc) vyrazila do města na soutoku dvou českých řek již v pátek. Sešli jsme se s pořadateli a přáteli v restauraci Olympionik a

vzpomínali na ročníky minulé, na autorky a autory, kteří udávali tok předchozím ročníkům a třeba již nežijí nebo se letos prostě nemohou z různých důvodů účastnit. Těch jmen by bylo hodně, za všechny vzpomenu jen pana Miroslava Siegla. Jsem rád, že jsem se osobně sešel s kroměřížskou básnířkou, úspěšnou účastnicí Řehečské slepice Svatavou Miášovou.

Sobotní program měl jednu zvláštnost, konal se v den státního smutku za zemřelého zpěváka Karla Gotta. Byl jsem poctěn tím, že jsem byl požádán o autorské čtení na úvod dopoledne. A tak jsem v úvodu přečetl básně Aleny Krtilové „Posel dobrých zpráv“(viz str.8) a následně věnoval povídku „Poslední den sadařova slunce“ panu Gottovi. Následovaly ukázky mé poezie, především ze sbírky „Autogramy dětství.“

Pavel Malák, průvodce programem, který doplňoval moje četní hudebními předěly na kytaru, mi řekl, že kdybych nepřišel já, něco by Pegasu chybělo, čímž mě poctil. Snažil jsem se spočítat pokolikáté jsem na vyhlášení, ale nepodařilo se mi to. Asi se nebudu moc mylit, když napíšu, že to byla moje možná dvacátá účast.

Před přestávkou vystoupila za porotu paní doktorka Jaroslava Čajové. Řekla, že letos přišlo méně příspěvků, padesát. Především v kategorii nejmladších autorů došly jen tři práce, proto nebyly uděleny ceny, jen jedno čestné uznání.

Porota letos pracovala v silně pozměněné sestavě, chyběl v ní dlouholetý předseda Jaroslav Schnerch. jeho funkce se ujala nymburská básnířka Eva Hrubá. Dále v porotě zasedly Zdenka Líbalová, Božena Tilňáková, Irena Topinková a již vzpomínaná Jaroslava Čajová.

Po přestávce, kdy byl čas na tradiční koblihy, došlo na přednesení prací oceněných autorů. V přednesu se střídali Alena Krtilová a Pavel Malák. Následně porota předala ceny nejlepším. Cenu v nejprestižnější kategorii D, (autoři, kteří již vydali sbírku) si odnesl Pavel Šubrt z Kosmonos. Mezi oceněnými byl třeba Pavel Vydra z Pecky, ale i o moje maličkost, získal jsem čestné uznání.

Pořadatelé opět připravili sborníček. Následně jsme se odebrali do restaurace U rytíře, kde bylo slavnostní vyhlášení zakončeno.

Závěrem dovoluji krátké zhodnocení. Jak jsem psal v úvodu, že

soutěž má svoje období, myslím si, že nyní není zrovna na vrcholu. Účast autorů klesá (letos 50), bývaly roky, kdy porota musela přečíst více než dvě stě soutěžních příspěvků (při 9.ročníku se sešlo v roce 2003 rekordních 265 příspěvků!). Soutěž má své stálé úspěšné autory, objevují se i nová jména, ale je znát, že pořadatelé nemládnou. Chtělo by to nějaké mladé krve, ale kde ji vzít? Nakonec známe to všichni, že mladí se nehrnou.

Uvidíme, jakým směrem se bude Mělnický Pegas ubírat v budoucnosti. Příští ročník byl vyhlášen, již 26.ročník. Takže v říjnu 2020 opět v Mělníku na shledanou!

Václav

Alena KR TILOVÁ

POSEL DOBRÝCH ZPRÁV

Pro lásku žil
ten posel dobrých zpráv
Klukem už nebyl
a přesto stále mlád

Rozdal se v písniích
jež srdce potěšily
jež smutek zaháněly
úlevu přinášely
Tak štědrý byl
ten posel dobrých zpráv

Usnul a spí teď spánkem věčným
Tisíce svíce planou nad Betramkou
a další rozsvěcí ten národ vděčný
se slzou díkem se vzpomínkou

Nám posel dobrých zpráv
ke hvězdám vystoupal
My stále budem ctít
to co nám zanechal

NOBELOVKA PRO TOKARCZUKOVOU

Když jsem se dozvěděl ze sdělovacích prostředků, že Olga Tokarczuková získala Nobelovu cenu za literaturu za rok 2018, měl jsem radost, neboť knihy polské prozaičky mám rád. Vzpomněl jsem si na pátek 14.května 2010, kdy jsem se zúčastnil knižního veletrhu Svět knihy 2010 v Praze. Byl jsem přítomen autorskému čtení Olgy Tokarczukové, která v Praze představovala novou knihu „Svůj pluh a vůz ved’ přes kosti mrtvých.“ České ukázky z knihy četla herečka Martha Issová. Byl to nezapomenutelný zážitek.

Polská literatura získala naposledy Nobelovu cenu za literaturu v roce 1996. Odesla si ji básnička

Wisława Szymborská (1923 Bnin – 2012 Krakov). A nyní ji dostává opět žena. Psal jsem o knihách Olgy Tokarczukové opakovaně v KOBŘE v rubrice „Řekni mi co čteš,“ např. http://ikobra.rehec.cz/pdf/kobra/kobra_2010_05.pdf (o knize „Běguni“), ale nejraději mám její „Pravěk a jiné časy.“ Tato knihakt byla ověněna prestižní Cenou nadace Koscielských, cenami čtenářů Paszport Polityki a Machiner. V roce 1998 obdržel francouzský překlad Pravěku Prix du Meilleur Livre Etranger za nejlepší zahraniční knihu.

Již tehdy jsem napsal, že Tokarczuková je současnicí Viewegha, ale ve srovnání díla můžeme našim severním sousedům jen závidět.

Dovolím si odcitovat třeba ten z úvodu románu „Běguni“ ze str. 14, který vypovídá o vlastní tvorbě autorky: „Každý, kdo kdy zkoušel psát romány, ví, jaká těžká činnost to je, bezpochyby je to jeden z nejtěžších způsobů seberealizace. Je nezbytné celý čas setrvávat v sobě, na samotce, v naprosté izolaci. Jsou to kontrolovaná psychóza, paranoia a obsese zapráhnuté do práce, a proto zbaveny per a benátských masek, v nichž je známe, a převlečené do řeznických zástěr a gumáků, s vykostřovákem v ruce. Z tohoto spisovatelského sklepa jsou sotva vidět nohy procházejících, ale je slyšet klapot podpatků. Občas se někdo zastaví, aby se sklonil a nahlédl dovnitř.“

Mám radost, že Nobelova cena putuje do polsko – českého pohraničí, neboť Olga Tokarczuková žije v Nowé Rudě nedaleko

Broumova. Už se těším na květen příštího roku, kdy v rámci pražského knižního veletrhu přijede opět Olga Tokarczuková. Hlavním hostem totiž je polská literatura a Tokarczuková bude tou pověstnou třešničkou na dortu polské literatury.

Václav

RADĚJI OBĚTOVAT RÁJ

Kozojedský básník Václav Teslík nepatří k autorům, kteří by chrlili jednu sbírku za druhou. Nedávno ke mně doputovala jeho třetí oficiální sbírka, i když má v roce 2018. Po sbírkách „Trosečníci na ostrově Amen“ (1999) a „Správněj kejkl“ (2001) přichází se sbírkou „Raději obětovat ráj.“ Opět vychází v královéhradeckém nakladatelství Svítání. Graficky sbírku doplňuje kresbami Miroslav Hořínek.

Útlá knížečka je úsporná stejně jako Teslíkova poezie. Ale nenechte se mýlit, Teslík totiž dokáže jedním slovem vystihnout pocity a děje. Takže úspornost je jeho předností. Tak, kde by ostatní, museli použít několik slov, Teslík najde ten správný výraz. Trefí hřebíček na hlavičku. Rozvíjí fantazii čtenáře.

Kniha je rozdělena do oddílů „Genesis,“ „Soumrak,“ „Svítání“ a „Poledne.“ Autor se ve sbírce vyrovnává se ztrátou syna Vlastíka (tomu je kniha věnována). A jako by hledal východisko či naději, když v básni „Naléváš?“ říká: „Naléváš naději?“

Zároveň se tvorbou zabývá tíhy, viz báseň „Nepochybuji“, cituji: „Dech/ tě zbaví tíhy/ při plném vědomí/ slunce.“

Mně osobně zaujala především delší báseň „Navěky,“ která je naplněna řadou krásných básnických obrátů. Ale vnímavý čtenář si najde i další výborná místa, např. báseň „Prosba“ či „A vejít,“ ale mohl bych jmenovat i další.

A jak vidí svoji sbírku autor? Václav Teslík: „Napíšu jenom, že primárně řeší básně jisté počínající vztahy muže a ženy a světa, chlapců a dívek, a zdánlivé drama či jistá drama těchto vztahů, ale i vztahy naděje, víry a nakonec lásky prostě zbytečných dramát atd.

Věnována je mému zemřelému synkovi, který si vzal život, neboť zdánlivé životní drama neunesl. To zdánlivé - to je můj pohled již

padesátníka. Některé básně jsou věnovány přímo synkovi, jiné jsou pohledem širokým, kousek je tam i ze mne.“

Znám básníky, kteří vydávají každý rok minimálně jednu sbírku. Bohužel poezie v nich není vždycky dobrá, spíše naopak. Škoda, že Václav Teslík nepíše více, určitě by měl svým čtenářům hodně co říct.

Václave, přeji ti, abys třeba prostřednictvím poezie dokázal překonat všechny facky od života, abys dokázal napsat další krásné sbírky, i když chápu, že některé jizvy se do smrti nezažijí.

Václav

Literáti na trati VII aneb Příběhy (Poezie) okřídlených kol motto: "Vlaky prostě letí..."
--

Literární skupina ČZS FISAIC vyhláší sedmý ročník železniční knižní antologie Literáti na trati, která je příležitostí pro všechny autory, kterým je námětem, múzou či inspirací prostředí kolejí, vlaků a cestování. A stejně jako vloni, tak i letos budou knihy dvě: "Příběhy okřídlených kol" a "Poezie okřídlených kol".

Vášim úkolem je dodání daného počtu stran textu, který se dotýká železnice a odkoupení alespoň dvou výtisků knihy. Uvítáme ukázky z knih, články, poezii i prózu, pohádky, povídky, kresby či fotografie. Přidat se může každý! Jedinou podmínkou je naplnění názvu knihy - jsme "Literáti na trati". Ať už profesí či láskou k železnici.

Je jedno, zda jste ostřílený autor nebo si píšete jen tak pro radost. Podělte se o svoje dílo s ostatními. Staňte se součástí dnes již více než stočlenné party a vytvořme společně další díl antologie známých i neznámých autorů, které spojuje souprava dobře rozjetého mezinárodního vlaku! Seberte tedy odvahu a pojďme do toho! Stojí to za to!

Další informace získáte na e-mailové adrese: frantisek.tylsar@seznam.cz nebo na tel. čísle +420 776 58 2331 nebo na <http://obecspisovatelu.blog.cz/1910/ve-znameni-okridlenych-kol>

Fanda :-) Tylšar, vedoucí literární skupiny FISAIC a tvůrce knihy

PEGAS NAD BROUMOVEM FRANTIŠEK UHER

Každoroční podzimní Broumovské dny poezie v gesci Věry Kopecké již mají za zády dvacáté výročí. Na rozdíl od mnoha podobných literárních akcí je jim vlastní účast zahraničních básníků, jejichž plejáda je geograficky široká a podmíněná převážně poruhodnou úrovní. K pozoruhodnému výročí připravili Věra Kopecká a Antoni Matuszkiewicz rozsáhlý sborník **PEGAS NAD BROUMOVEM** (vyd. V.Kopecká, 294 str., 2019). Jedná se převážně o bilingvní česko-polské básně, potvrzující tradiční spolupráci a opomíjející státní hranici. Vedle českých básníků, účastníků Broumovských dní poezie, obsahuje sborník ukázky z tvorby zahraničních poetů, až na výjimky pocházejících ze slovanských zemí. Jako většina sborníků má Pegas kvalitou příspěvků značně široké rozpětí křídel, což je zřejmé především u zahraničních tvůrců. Kazimierz Burnat, Birute Januškaitė, Irena Kaczmarczyková, Lam Quang My, Jan Owczarek či Jekatěrina Poljanská výrazně dominují. Samozřejmě je obtížné hodnotit náročnou práci překladatelů, těžko posoudit, kdy se jedná pouze o ryze informativní překlad, kdy jde o přebásnění, které dodává veršům hlubší ponor a širší perspektivu. Výběr z tvorby českých básníků byl nesporně komplikovaný, podmíněný rozsahem knihy, vedený snahou po zralosti a určité rovnováze s tvorbou zahraničních účastníků. Samotné nadšení a zaujetí poezií není dostatečným měřítkem, ne každý strom dospěje k plné košatosti a plodnosti. Vedle škály dokumentárních fotografií zasluhují pozornost i retrospektivní memoárové glosy, sugestivně se zabývající historií Dnů poezie. Vydání Pegase nad Broumovem určitě vyžadovalo nesmírné úsilí a jeho tvůrci (K+M) zasluhují uznání za poutavé a prospěšné dílo. Vzpomeňme slov z opery nám všem drahé: Dobrá věc se podařila.

Aktivní Středisko východočeských spisovatelů organizuje každým rokem Podzimní literární maraton, který zastřešuje řadu literárně, hudebně i výtvarně modelovaných akcí v nikterak vymezovaném prostoru od Krkonoš po Českomoravskou vysočinu. Téměř

pravidelně k nim náleží vydání sborníku z prací členů Střediska, který je tradičně křtěn ve vlídných prostorách přeloučské radnice. Jeho garantem je spisovatel a výtvarník Jiří Hrabinec. V tomto roce připravil již jedenáctý sborník, nazvaný **DVACET ŠEST VÝCHODOČESKÝCH AUTORŮ A SEDM ILUSTRÁTORŮ O BARVÁCH ŽIVOTA** (266 str.) Číslovka sedm evokuje vzpomínku na pohádku o zvířátkách a sedmi loupežnících, výtvarníci se ovšem představili jako velice důstojní partneři. Tématicky neomezující zadání dalo šanci přispět vlastní tvorbou všem členům Střediska, vytvořit námětově pestrou škálu příspěvků. Zejména autorům přívětivějšího věku poskytují sborníky příležitost k rozsáhlejší prezentaci, kterou z prostorových důvodů nemůže suplovat Střediskem vydávaný čtvrtletní bulletin Kruh, připravovaný Milanem Duškem a redakčním kolektivem. Právě vydané číslo je již sedmapadesáté. Sborník 26+7 obsahuje kvalitní prózu a poezii veteránů z regionu i mladších talentovaných tvůrců. Literatura však není lehká atletika, třebaže má také rozdílné discipliny, věková hranice není podstatná, rozhoduje kvalita. Převážná většina textů ve Sborníku zcela určitě stojí za pozornost. Takže ještě jednou: Dobrá věc se podařila.

Převzato ze stránek : <http://obecspisovatelu.blog.cz/1910/pegas-nejen-nad-broumovem>

P.S. V obou představených knihách je zastoupen Václav Franc a jeho tvorba (doplnil Václav).

3.ROČNÍK – STŘÍPKY Z RÁJE

Městská knihovna Antonína Marka v Turnově vyhláší 3.ročník literární soutěže „Střípky z Ráje.“ Věškeré informace najdete na stránkách: <https://stripyzraje.cz/>

Svoji práci napište na počítači v programu WORD nebo WRITER a opatřete pseudonymem či přezdívkou, z které nelze vyvodit vaše pravé jméno, původ nebo místo odkud pocházíte. Odešlete do

soutěže jedním z těchto způsobů: elektronicky mailem na adresu: soutez@knihovna.turnov.cz. Zásilka musí obsahovat kromě soutěžní práce také soubor na kterém bude uveden kontakt (viz níže) poštou na adresu: Městská knihovna Antonína Marka Turnov, příspěvková organizace, Jeronýmova 517, Turnov 511 01. Zásilka musí obsahovat CD nebo jiný datový nosič, na kterém bude vaše soutěžní práce a na listu zvlášť uvedený kontakt (viz níže) osobně v Knihovně Antonína Marka v Turnově v oddělení pro dospělé.

Kontakt musí obsahovat tyto informace:

název práce/í, které jste poslal/a do soutěže

pseudonym / přezdívkou, jméno a příjmení adresu bydliště,

datum narození (kvůli věkové hranici 15 let), telefon, e-mail

Do soutěže budou přijaty práce, které budou odeslány oběma způsoby **nejpozději 30. 4. 2020.**

Za problémy s doručením ze strany pošty nebo providera, neodpovídáme.

CO SE BUDE DÍT DÁL

Jakmile obdržíme vaši práci, potvrdíme vám emailem její přijetí do soutěže, případně vás upozorníme na nedodržení pravidel. Doporučujeme proto, nenechávejte odeslání na poslední chvíli, aby byl čas zjednat nápravu. Doporučujeme elektronickou cestu – je to zkrátka rychlejší.

O tom, že jste se umístil/a na pozici, která bude otištěna ve sborníku (cena, čestné uznání), vás budeme informovat emailem na vámi uvedenou adresu, abyste se mohl/a připravit na oficiální termín vyhlášení říjen 2020. Obsahem mailu nebude informace o konkrétním umístění. Tento mail vám dojde nejpozději do konce září 2020.

Pokud jste se neumístili v těchto pozicích, nebudeme vám zasílat žádnou informaci předem. Děkujeme za pochopení.

Výsledky budou na těchto internetových stránkách zveřejněny během října 2020. Přejeme vám mnoho inspirace!

JAK JSEM JE POZNAL

Bohumír Procházka vystoupil ve středu 23.října 2019 v Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně s programem „Jak jsem je poznal.“ Představil pěti autorů: Ivan Martin Jirous, Pavel Kohout, Bohuslav Reynek, Ludvík Vaculík a Josef Váchal. Na programu spolupracovali jeho vnoučata Kateřina Procházková a Ondřej Procházka.
(foto Martin Žantovský)

Prochor si připravil obrázky a k nim patřičný text, s texty mu pomáhala vnučka Kateřina. Vnuk Ondřej zase improvizoval na klavír. Když musel odejít s prochorovou pravnučkou Emou, prochor vytáhl svoji harmoniku. Jinak jsme se dozvěděli řadu zajímavostí ze života výše uvedené pěti, třeba jak Josef Váchal dostal diplom zasloužilého umělce, či Magor přednáší svoji poezii se štamprletem rumu v ruce. Pokud se chcete dozvědět z podařeného večera víc, podívejte se na video, které nahrál Martin Žantovský: [Viz zde: https://www.youtube.com/watch?v=-odujWDL0jI&feature=youtu.be](https://www.youtube.com/watch?v=-odujWDL0jI&feature=youtu.be)

Václav

Vašek Teslík vydal třetí sbírku poezie „Raději obětovat ráj.“ Sbírka vyšla v nakladatelství Svítání v Hradci Králové. Graficky sbírku doplňuje kresbami Miroslav Hořínek. Sbírka má v roce 2018, ale vyšla až letos na podzim (tedy 2019).

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz
Ročník 20. Číslo 11. Listopad 2019.
(5.listopadu 2019)
ikobra.rehec.cz